

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrt leta 2 kroni, katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Ne zamudimo prilike.

Novoletno darilo, § 14, s katerim nas je osrečilo toda ne presenečilo rajno ministerstvo Wittek, smo položili začasno na stran. Imeli smo priliko slediti v duhu sejam delegacij, v katere so stavili avstrijski narodi po pravici, toda brez uspeha, mnogo nad. Tudi te so sedaj minule, naloživši davkoplačevalcem par novih milijonov. Bodi Bogu potoženo! Slabo se je pričelo novo leto, kaj če bo svršetek tudi tak!

Postali bi otožni, ko bi tako mislili. Zatorej se rajši za trenutek ognimo tem premišljevanjem in uživajmo čas, o ta predpustni, veseli čas. Staro in mlado, bogataš in revež, za sebnik in javni funkcionar ne izvzemši politika-ministra, razodeva vsaj na zunaj neko veselje in zaupanje v boljšo, splošno veselejšo bodočnost.

Moja in tvoja volja se zgodi! Tudi tvoja, ministerstvo Körber, ki si se baš v pustnem času porodilo! Ob tvojem krstu kumovali so vsi avstrijski narodi, njih želja je bila, je in bode, da bi bilo ti, posebno pa še narodi, za katere si prišlo baje na svet, srečni, da zavлада v staroslavni Avstriji zares tisti mir, o katerem pojo sedaj raznobarni zastopniki, da nastopijo za našo domovino res časi, o katerih je pel svoj čas Schiller, rekoč, da je pri nas vedno nedelja in da se suče vedno le raženj nad ognjem.

Prešeren je nekje tožil o posledicah lakomnosti pustnega uživanja. Naj bodo njegove jeremijade nam v svarilo, naj nas v političnem življenju ne omamijo.

Ministerstvo Körber je omen, omen zlasti za Jugoslovane. Jugoslovani se ne smejo brezpogojno odzvati vabilu k pustni veselici, katero namerava prirediti s pomočjo češko-nemških spravnih pogajanj. Pa kaj govorim o vabilu, ki se nam sploh ni dostavilo, na katero se sploh ni mislilo. Nekateri plebejci imajo sicer nekako zadovoljstvo, da je vendar enkrat ministerski predsednik mož, ki se ne šteje med družabno smetano. Mi se le-tega dejstva ne veselimo. Če tudi je ministerski predsednik le navidezen plemenitaš, vendar niso njegovi tovariši po tem, da bi mogli računati na simpatijo jedra narodov, v prvi vrsti večine avstrijskega prebivalstva — Slovanov.

Eden je diplomat, eden poslanec, drugi so višji večinoma neznani uradniki dvomljive vrednosti.

Te deloma neznane, deloma po svojem mišljenju in dosedanjem delovanju tudi proslule količine, ki se opravičujejo s svojo nepristranostjo, pač ne morejo vzbujati resnih, simpatij tistih narodov, ki so doslej bili le prezirani in teptani.

Čehi se utegnejo pogajati z Nemci v svesti si, da sta to najvažnejša činitelja v tostranski državni polovici. Jugoslovani in Malorusi pa, ki smo ravno tako in v gotovem oziru še bolj važni, pa se tem pogajanjem in morebitnim sklepom ne moremo brezpogojno ukloniti in pridružiti. Recimo, kar je pa vedno še negotovo, da se doseže med tema narodoma sporazumjenje, ali se je s tem napravil tudi že splošni mir? Jezikovni zakon urejač razmere med Čehi in

Nemci more pač začasno pomiriti ta dva naroda, ne more pa narediti miru, storiti konca bojem med Jugoslovani in njih nasprotniki ozir. med Malorusi in Poljaki na edni, na drugi strani pa med Rumuni in priseljenimi Nemci.

Mi smo marveč tega mnenja, da je baš pri tej priliki urediti jezikovno vprašanje v celi tostranski polovici ne pa samo v edni, če tudi najvažnejši kronovini. Z obljubo, da se ustvari nekak okvirni jezikovni zakon, nam ni le nič pomagano, temveč prizadeti narodi tega ne priusté. Če Nemci zahtevajo, da je češko-nemško vprašanje rešiti na Dunaju, to se pravi v državnem ne pa v deželnem zboru, tedaj moramo baš mi Jugoslovani in Rusini delovati na to, da se popolnitev nameravanega okvirnega zakona ne izroči deželnim zborom. Baš narodi, katere je usoda privedla v dotiko večjih njim sovražnih narodov, ne morejo dovoliti, da bi se zanje na drugi način uravnale razmere, kakor se uravnava med Čehi in Nemci. Jugoslovani in Malorusi zahtevajo, naj se jezikovno vprašanje reši v državnem zboru, ne pa v deželnih zborih, kjer so po usodi izročeni na milost in nemilost svojim narodnim in gospodarskim nasprotnikom.

To je za maloštevilnejše slovanske betve kardinalna točka, katere se moramo brezobzirno držati. V njeno dosego pa smemo upati tudi na pomoč naših bratov Čehov. Čehi so bili doslej le Čehi, ne pa Slovani. Vse njih stremljenje težilo je le po dosegi državnega prava, katero jim pristojna in od katerega pričakujejo svojo prihodnost. Radi so videli, če so jim drugi slovanski zastopniki priskočili na pomoč, uvidevši, da je njih sila vendar le premajhna. Toda enostranski pogovor po pomoči še nikakor ni vzajemnost. Dasi priznamo, da Jugoslovani nismo bili vedno to, kar bi morali biti, kar se je pokazalo posebno pri zadnjem državnozbornem zasedanju, vendar je pomisliti, da odtegnitve dejanske pomoči in podpore s strani jugoslovan-skih zastopnikov pri uresničenju kake češke zahteve ni smatrati zavoljo teh narodov.

Jugoslovani in Malorusi ne izvzemši pravih Poljakov, čutimo medsebojno vez, to hočemo ohraniti trdno, za naše skupne smotre se hočemo skupno boriti. Dejansko nesodelovanje v dosego navidezno delnih, v resnici pa skupnih koristij, smatrati je le za kratkovidnost poklicanih činiteljev, ki greše na račun nerazboritosti ljudstva, katero pa bode svoj čas z njimi obračunalo.

Čehi, kot prvo prizadeti v sedanjí akciji za pomirjenje narodov, morajo se z ozirom na dejanski položaj in z ozirom na slovansko vzajemnost ozirati tudi na ostale slovanske narode, morajo delovati na to, da se uredi jezikovne razmere ne samo za kraljevino Češko, nego za vse avstrijske narode. Na njih je, da pokažejo v dejanju, da niso le Čehi, ampak tudi Slovani. Od naših zastopnikov pa zahtevamo, da uporabijo to priliko, da nastojajo brezobzirno na to, da se jezikovne razmere končno uredé za vso tostransko polovico. Nam ni pomagano s samimi nasveti in predlogi stavljenimi pred zatvoritvijo drž. zbora, temveč mi zahtevamo, da se začne resno delo.

Prilika se nam ponuja. Vlada namerava narediti konec češko-nemškemu sporu ter ob ednem v obliki okvirnega jezikovnega zakona pomiriti druge manjše narode.

To je napačna pot. Če misli vlada, da bo s pomiritvijo Čehov ozir. Nemcev spravila jezikovno vprašanje z dnevnega reda, se jako moti. Poleg Čehov so še narodi, ki tudi zahtevajo pravice in jih smejo zahtevati; poleg Čehov in Nemcev mislijo tudi drugi narodi na druga nujna vprašanja, katerih pa se ne morejo lotiti, predno se jim ne osigura narodna samostojnost.

Na narodnjakih, v prvi vrsti narodnih poslancih, je torej, da se poslužijo te prilike in ne odjenjajo prej, dokler se ne zadovolji njihovim, oziroma narodnim zahtevam. To je želja, to so zahteve narodov, katerih se ne sme prezirati, katerih tudi ni mogoče z homeopatičnimi obličji oblažiti ali odstraniti. Po njih se morajo ravnati narodovi zastopniki, in z njimi kot pogoji za sicer silno potrebno narodno-gospodarsko politiko tako gotovo računati, ker bi se jim sicer moralo oporekati zanemarjanje priložnosti in bi se to pozneje sigurno uvaževalo.

Narodi želé tako, zahtevajo tako, zastopniki pa uvažujte to dejstvo v korist naroda in države.

Nekaj za davkoplačevalce.

V zadnjih letih se ministri menjajo, kakor kulise na odru. To bi ne bilo sicer nič posebnega, da se ne tiče prav posebno davkoplačevalcev. Zato pa je zanimivo zvedeti, kakšna pokojnina se odmeri odstopivšim ministrom. Navadno se meni, odstopivši minister ima 4000 gld. pokojnine. Temu pa ni tako. Po časopisu „Fackel“ posnamemo sledeče:

1. Minister, ki odstopi, in prevzame drugo državno službo, obdrži čin in dohodke prejšnje službe, torej 10.000 gld. poleg dejalnostnih doklad.

2. Minister odstopi, a cesar si pridrži pravico, da ga zopet uporabi. Tedaj obdrži svojih 10.000 gld. odštevisi dejalnostne doklade.

3. Minister odstopi kratkoma, recimo on je bil prej, nego je postal minister, sekcijski načelnik; tedaj dobi pokojnine 7000 gld., kakor da je kot sekcijski načelnik res dopolnil svoja službena leta.

4. Le ministri, ki niso bili poprej v državni službi, in z njimi vred takozvani ministri-krajani, dobivajo samo 4000 gld., ako se jim ni obljubilo, da utegnejo priti zopet do ministerskega portfelja, v katerem slučaju imajo zopet 10.000 gld. pokojnine.

S tem še seveda ni končano. Odstopivši minister opravlja še vedno lahko kako drugo službo in dobiva za to plačo. Na ta način so njegovi dohodki še dokaj večji. Celo to je precej v navadi, da opravljajo odstopivši ministri po več službah, vsled česar se njih dohodki množe, a stvar trpi, kar pa je sicer v Avstriji postranska stvar. Pri nas se pravi le: plačaj, pa molči!

Celjske in štajarske novice.

(Zadnja zaplemba.) Tudi zadnje številko „Domovine“ nam je zaseglo državno pravdnštvo, in sicer na prvi strani v članku „Bojni krik nemških spodnještajarskih trgovcev“, v katerem smo pisali o postopanju in vrednosti nemških trgovcev. Na drugi strani v članku „Celjskim nemškim Jeremijam“, zaplenjen je ves narodnozgodovinski opis o razvoju celjskega „nemštva“, o napadih pri celjskih slavnostih itd. Stvar je tako mirno, trezno in resnično pripovedovana, brez vsakega hujskanja, da smo se prijeti pri zaplembi za glavò, češ, ako se bo tako postopalo, neha se res vse. Nujno priporočamo našim poslancem, da si kje dobé in prečitajo zaplenjeno vsebino. Uverjeni smo, da bodo z nami vred strmeli nad nenavadno, recimo natančnostjo, državnega pravdnštva. K temu pa ni treba biti čudečemu se ravno Slovenec, vsak razsoden nasprotnik nas mora pomilovati. Koliko nam bo pomagala pritožba zoper zaplembo, slutimo že približno iz dosedanje — prakse. Treba bo drugačne postavne odpomoči.

(Izvenredni občni zbor političnega društva „Naprej“) se pretečeni petek zaradi premale udeležbe ni mogel vršiti, temuó se bo v 14. dneh, t. j. dne 9. svečana t. l. Vendar se je zadnjič pokazalo, da so se že vsaj nekateri ugledni gosposdije začeli brigati za to važno društvo. Upajmo, da nam potrdijo to zanimanje pri omenjenem občnem zboru vsi ostali društveniki s polnoštevilno udeležbo!

(Plesni venček) celjske čitalnice dne 28. t. m. bil je, dasi ne po številu, pač pa po udeležbi sijajen. Plesalo se je do ranega jutra. Udeležencem ostaneta večer gotovo v lepem spominu.

(„Snegulčica.“) V petek, 2. svečana t. l. se uprizori v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju pravljica Snegulčica. V naslovni vlogi nastopi kot gost gospodična Slavčeva iz Ljubljane. Večer nam obeta torej poleg ljubke igre tudi izreden dramatičen užitek. Nadejati se je, da bo dvorana polna rodoljubnega občinstva, tem bolj, ker morejo starši k tej igri pripeljati otroke, in je sploh ta predstava namenjena v prvi vrsti deci. Začetek ob pol osmih; cene so razvidne iz lepakov. V presledkih svira celjska narodna godba pod vodstvom kapelnika g. Koruna. Vstopnice se dobe v trgovini g. Dragotina Hribarja in zvečer pri blagajni.

(Dvojna mera.) Povedali smo, zakaj vse se naš list zaplenja. Niti namigniti ne smemo o organizaciji ali kakšnim koli združevanju Slovencev. Drugače je pri nasprotnikih Graška „Tagespost“ in celjska „vahtarca“ sta pisali naravnost proti slovenskim trgovcem in obrtnikom, ne da bi bil državni pravdnik lista zaplenil. Posebno proti našemu veleindustriju, g. Majdiču, so naperili svoje strupene pušice, ker vedo, da je Majdičev paromlin neprekosljiv v svoji stroki. Tudi pretečeni petek se je zaganjal znani „Kinazar“ od Sotle v „Tagespošti“ ter pisal: „Brez razlike(?) narodnosti (to se pravi, ali Nemec ali samo nemškutar) stojimo trgovci zoper Majdiča, ker zalaga konzumna društva. Trгоvec, ki ima kaj stanovske zavesti(?), ne bo prodajal moke, katero imajo tudi konzumna društva.“ Ali ni to dovolj očiten bojkot? Mi ne smemo niti približno pisati proti nasprotnim trgovcem in obrtnikom, in že je državni pravdnik za nami. „Vahtarca“ poroča z velikim veseljem, da je nek nemški trgovec na Koroškem osorno zavrnil Majdičevega posredovalca zaradi narodnosti ter priporoča ednako postopanje tudi ostalim Nemcem. Ali uvažaže tukaj državna oblast obe narodnosti ednako? Slovenci oklenimo se naših preganjanih mož!

(Namestnik grof Clary) je prevzel dne 27. t. m. mesto namestnika v Gradcu.

(Pomaknjenje ljudskih šol v višji plačilni razred.) Kakor znano, so prejemki ljudskošolskega učiteljstva „urejeni“ po treh plačilnih razredih. Čestokrat smo že tudi mi povdarjali, da je taka razdelitev krivična in staroveška, ker se ednaka sposobnost in ednak trud po treh stopnjah plačuje. Pa ko bi pri tej razdelitvi še vsaj vladal princip — pravičnosti, toda baš tukaj ima višja oblast najlepšo priliko nakloniti svojim ljubljencem mastno prednost. A kje je

iskati ljubljencev nemškega dež. šolskega sveta in nemškega deželnega odbora? Zadnja razdelitev šol po plačilnih razredih nam je to pokazala. Naše zadnje poročilo v toliko popravljamo, da dosedaj niso bile skoraj vse nemške šole po Spod. Štajarskem v prvem plačilnem razredu, nego le deške mestne šole v Celju in v Mariboru, a sedaj so pomaknjene še ostale dekleške in deške nemške šole v Celju, v Mariboru in Ptuj. Slovenska šola ni bila nobena v prvem plačilnem razredu, a tudi sedaj je prišla le slovenska deška za celjsko okolico in nemška slovenska v Slov. Gradcu do te ugodnosti, dočim je bil velik del šol na Srednjem in Gor. Štajarskem že do sedaj v prvem plačilnem razredu, no sedaj jih je še pomaknjenih — 72 nemških šol! V tretjem plačilnem razredu je bilo do sedaj le malo šol na Gor. Štajarskem. Slovenske šole so bile le redke, ki so dobivale prejemke drugega plačilnega razreda, po ogromni večini so bile v tretjem, t. j. zadnjem plačilnem razredu, ne gledé na krajevno draginjo. Sedaj so pomaknjene v drugi plačilni razred sledeče šole: Dobrna, Št. Jurij na juž. žel. (deška in dekleška); Vojnik (slovenska in nemška), Kalobje, Vransko, Polzela, Marija Reka, Konjice (nemška slovenska), Sv. Jošt na Kozjaku, Sv. Kunigunda, Rakovci, Skomre, Vitanje (slovenska in nemška), Šmarje pri Jelšah (deška in dekleška), Sv. Ema, Žusem, Luče, Sv. Mihael nad Mozirjem, Gornji Grad, Bočna, Ksaveri, Jurkloster, Hrastnik, Loka pri Zid. mostu, Lokavci, Rimske Toplice, Trbovlje, Trbovlje Vode (deška in dekleška), Laško (slovenska in nemška), Mala Nedelja, Ljutomer (dekleška), Sv. Peter pri Radgoni, Sv. Lenart v Slov. gor., Studenci pri Mariboru, Št. Ilj (nemška in slovenska), Kamnica, Lembah, Sv. Lovrenc, Marija D. v puščavi, Sv. Peter pri Mariboru, Razvanje, Rotvaja, Pekre, Tinje, Ormož (slovenska in nemška), Runeč, Sv. Duh pri Ptuj, Ptuj okolica (deška in dekleška), Sv. Križ pri Slatini, Sv. Rok, Rogatec, Kozje, Preborje, Podčetrtek, Sevnica, Planina, Globoko in Orehovci, Brežice (nemška in utrakvistična), Muta, Marenberg, Vuzenica, Sobota, Šostanj, Velenje, Sv. Ilj, Razvanje pri Slov. Grancu in Sv. Vid. — Tedaj vseh šol 68. Temu nasproti je pomaknjenih na Sred. in Gor. Štajarskem v drugi plač. razred — 178 šol, a v prvi plač. razred — 72. Pomisliti pa je, kakor smo že rekli, da je bilo v nemških delih Štajarske že dosedaj mnogo šol v prvem plač. razredu, ter menda razun sedaj pomaknjenih 128 že skoraj vse v drugem plač. redu. Pravica je jasna!

(Savinska podružnica Slov. planinskega društva) ima svoj občni zbor dne 1. februarja t. l. v Žalcu ob 6. uri zvečer v prostorih Hausenbichlerjeve gostilne. Predaval bode tudi gospod Kocbek o Triglavu ter razkazoval slike iz omenjenega pogorja. Želeti je obilne udeležbe. Posebno se vabijo vsi turisti in vsi oni, katerim je na srcu razvoj pravilne turisticke med Sloveni. Savinska podružnica S. P. D. je znala priboriti prelepe Savinske planine nazaj Slovincem, zato je potrebno podpore bodisi moralne kakor tudi gnotne.

(Pevsko društvo pri Sv. Jurju ob Taboru) priredi ne dne 4. ampak dne 2. februarja, t. l. na Svečnici v šolskih prostorih koncert s sledečim sporedom: 1. Pozdrav, 2. „Na celo“: moški zbor; Vekoslav Vauptič, 3. „Opomin k petju“: mešan zbor; p. Hugolin Sattner, 4. „Vijoličin vonj“: mešan zbor; Anton Nedved, 5. „Pozdrav“: mešan zbor; dr. Gustav Ipavic, 6. „Po zimi iz šole“: mešan zbor; p. Hugolin Sattner, 7. „Triglav“: šeststroglasen mešan zbor; Josip Fleišman, 8. „Lokavi snubač“: veseloigra v enem dejanju; A. L. Bistriški, 9. Prosta zabava in ples; pri plesu svira oddelek „Celjske narodne godbe“. Vstopnina: sedeži 1 K; stojišča 20 kr. Začetek ob 7. uri zvečer. Vse prijatelje lepe boginje Muze k mnogobrojni udeležbi vljudno vabi odbor.

(Iz Šostanja.) Šaleška čitalnica priredila je v nedeljo 14. t. m. veselico, katere se je v vsakem oziru prav dobro obnesla. Udeležba je bila tako ogromna, da je bil vsak prostorček obširne dvorane zaseden, pa tudi vse točke sporeda so se točno reševale. Igra „Eno uro doktor“ je občinstvo presenčila, ker posamezni igralci so svoje vloge tako spretno igrali, da jih je bilo veselje gledati. — Pevci pod vodstvom g. Koro-

peca zapeli so prav izborno nekaj moških in mešanih zborov in zlasti je občinstvu ugajal mešani zbor „Ljubca povej, povej“ tako, da se je moral na splošno zahtevanje ponavljati. Pa tudi tamburaši, pod vodstvom g. M. V. Šnjak-a, so vrlo in nenustrašeno udarjali, dasi se je njih že itak malo število še v zadnjem trenutku nepričakovano zmanjšalo!! Umevno je, da nam je pri veselem petju in prijateljskem pogovljanju le prehitro minul čas in prekmalu je prišla ura ločitve, — dasiravno je že petelinov klic oznanjeval — novi dan.

(Prostovoljna požarna bramba mozirska) priredi veselico dne 4. svečana t. l. v gostilni „na pošti“ pri gosp. Antonu Goričar v Mozirju. Spored: 1. Pozdrav gostov, 2. Tombola, 3. Petje, 4. Ples in prosta zabava. Pri plesu sviral bode tamburaški zbor iz Globokega pri Šmarju pod vodstvom kapelnika g. Franceta Marš. Vstopnina prosta. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Nemški pojmi o svobodi.) V Konjicah so priredili rodoljubi božičnico revnim učencem slov. šole. Udeležila sta se seveda nedolžne slavnosti tudi učitelj in učiteljica slov. šole. Nemški okrajni šolski odbor pa je sklenil, uvesti proti obema disciplinarno preiskavo. Lepa svobodomiselnost!

(Konjiški nemškutarji) so napravili nedavno „izlet“ v slovenske žice. V gostilni Jeriča so potem obhajali nek germanski „šmaus“. Pri tem pa so tako strahovi o rjovehi, da se je staro in mlado prestrašeno zbiralo okoli gostilne, slu-teč kako nesrečo. Končno so nahrulili slovenske fante, ki so se vračali z zborovanja pri Gosaku, s svojimi „Heil“-klici. Ker so se fantje odzvali z „živio“-klicem, ustrelil je eden teh konjiških „vitezov“ med nje. Zadel sicer ni nikogar, pa zbudil je upravičeno jezo slovenskih korenjakov, ki so le z nogami zacepetali, in cela junaška garda je tekla kakor za stavo prav do Konjic. Za obrabo podplatov in za prestani strah so tožili osmošolca g. Gosaka. Seveda ga je sodišče moralo oprostiti, ker je bil le nedolžna žrtva nemških k.žl. Sedaj pa še morajo vrh vseh nezgod sodne stroške plačevati. Gotovo se bodo odvadili hoditi v slovenske vasi razgrajati. Ljudje pravijo, da to ni bil izlet v žice, pač pa — „prilet“ domov v Konjice.

(Onemoglo maščevanje) Pri znanem „izletu“ Konjičanov v žice, je bil tudi konjiški obrtnik Gadner. Ta je upal na posebno zvitan način dobiti odškodnino za prestani strah na begu. Ker so ga žiški fantje na begu ujeli ter ga je trgovec g. Verbajš preiskal, nima li revolverja pri sebi, obdolžil je tega uglednega moža, da mu je potegnil desetak iz žepa. Za to neosnovano obrekovanje je bil obsojen in mora plačati sodne stroške.

(V seji okrajnega šolskega sveta v Slov. Bistrici) je bil krajnim šolskim ogledom v Studenicah imenovan g. Jožef Koropec, tržan v Studenicah, za Poljčane g. Ferd. Ivanuš, trgovec istotam, za Slov. Bistrico pa g. Peter Novak, gostilničar istotam.

(Iz Studenic.) Iz temnih lin je tužno zaklenkal zvonček, naznanjajoč, da je nehalo biti srce mladeniču, ki je bil daleč okrog priljubljen, Janezu Kandolinovemu. Bil je Janez blagega značaja, vnet za vse, kar je dobro in lepo. Akoravno ga več let ni bilo doma, vendar ni pozabil kraja, kjer je preživel zlato dobo brezskrbnih otroških let. Večkrat je prihitel iz tujine, da je pripomogel bodisi kot diletant pri igrah bralnega društva, bodisi pri čem drugem. Bralno društvo je torej izgubilo vrlega člana diletantje uzornega sotrudnika, in kar je pač še veliko hujshe, starši preljubega prvorojenca. Pogreb je bil veličasten. Belo krsto je kinčalo veliko število vencev. Pred rojstno hišo Janezovo zapel je pevski zborič „Dravinja“ pesem „Nad zvezdami“, potem pa je spremljala ogromna množica diagega Janeza k zadnjemu počitku gori k sveti Luciji. Nagrobnico je govoril č. g. župnik studeniški. Po dovršenih molitvah je ravnokar zahajalo solnce. Tužni glasovi pesmi „Na grob“ so milo doneli Janezu v zadnjo popotnico. „Pred smrtjo ne obvarje koža gladka“, pravi pesnik, in so se v tem slučaju bridko vresničile besede; Janez je namreč komaj dovršil 25. leto.

(V Rogatcu) je naseljen svečar in medicar Avgust Adamec, ki se ne boji pokazati svoje narodnosti tudi pri volitvah, kar je v zagriženem Rogatcu vsekakor vsega upoštevanja vredno ter ga tudi mi obmejnim krajem Štajarske toplo priporočamo.

(Šolska prijateljica.) Dne 23. novembra 1899 na Štutih hišna številka 22 pri Ptujju umrla posestnica Ivana Brmež roj. Plajšek, sporočila je v svoji poslednji volji 40 K za uboge šolarje ptujške okolice. Posnemajte jo! Naj Bog blagi pokojnici stoterno poplati!

(Pri Mali Nedelji) so zaprli šolo zaradi oslovskega kašlja, ki se širi med otroci.

(Ustrelil se je) pri Sv. Barbari v Halozah dne 22. t. m. 17letni Friderik Bračič. Vzrok ni znan.

(Plinova cev razpočila.) V Radgoni je razneslo pod zemljo plinovo cev. Več delavcev je bilo lahko ranjenih, porušilo se je zidovje ter razdrlo tlakano cesto nad cevjo na več metrov daljave.

(Iz Marenberga.) Vkljub vsem zaprekam je „Zavžitno društvo“ v svoji upravni dobi od 12. marca 1899 do 31. decembra 1899 vrlo napredovalo, kar se vidi iz letne bilance. V tej kratki dobi je imelo društvo prometa 116 736 11 K. Deleži so znašali 22.020 K, zaloga na blagu v Marenbergu 20.710 33 K, pri podružnici na Muti 9329 9 K, pri podružnici v Ribnici 11.816 39 K in sicer dne 31. grudnia 1899. Čistega dobička je bilo v tej I. upravni dobi 1049 7 K. Z novim letom se je „Zavžitno društvo“ razširilo v „Kmetijsko društvo“, ki ima večji delokrog in pravico razne gospodarske pridelke takajšnjih kmetov spravljati v denar. Na ta način je postala za druga še večjega pomena za obmejne Slovence, ki se imajo boriti z brezobzirnimi nemškimi tekmeči.

(Kmetijsko bralno društvo pri Sv. Ilju v Slov. goricah) imelo bo dne 2. svečana t. l. po poznem opraviilu svoj letni občni zbor, pri katerem se bo podal pregled o dosedanjem stanju društva in se volil novi odbor. Upati je, da se ga udje udeleža v obilnem številu.

(Slovenski tečaj za nemške uradnike v Mariboru.) Nemški listi pozdravljajo z velikim veseljem, da se bodo nemški sodni uradniki za nagrado učili slovenščine v Mariboru. Že sedaj upajo, da bodo potem še bolj prepredli deželo z nemškim uradništvom. Kaj bi pa rekli ti Nemci, ako bi n. pr. Čehi, Slovenci ali Lahi dobili edneake kurze za nemški jezik? To bi bilo vpitja, to oporekanja, da taki kurzi ne pomagajo nič, da se jezika v tem času ni moč priučiti — kar je tudi res — a sedaj hvalijo in odobravajo. Mi še enkrat odločno protestujemo proti tem kurzom, posebno ker učitelj teh kurzov dr. Janežič, mora sam uvideti, da je tako učenje brezsmiselno in da bo le nova nadlega Slovincem, ker domišljavi uradnik, če bo blebetal par slovenskih besed, mislil si bo, da bolje razume jezik nego kmet in se jezil na kmeta če ta njegove — kineščine — ne bo mogel razumeti. Slovenski državni poslanci kje ste?

(Samomor.) V Mariboru se je ustrelil 18letni trgovski učenec Ernest Rupprich.

(Električno železnico) nameravajo graditi od Fürstenfelda skozi Bistriško dolino ter do postaje Gleisdorf.

(Deželna razstava v Gradcu.) Prihodnje leto nameravajo v Gradcu napraviti deželno razstavo, kjer bodo zastopane vse stroke obrti in gospodarstva; iz Spodnje Štajarske hočejo pripustiti le sadjarsko šolo Rudolfovo iz St. Jurja na južni železnici. Upamo, da se tudi ta ne bo odzvala, kajti če nas hočejo prezirati, ostanimo prezrti, toda tudi pri plačevanju stroškov za to razstavo!

„Zveza slovenskih in istrsko-hrvatskih županov.“

Na shodu slovenskih in istrsko-hrvatskih županov dne 17. avgusta 1898 bilo je sklenjeno, da se ustanovi „Zveza slovenskih in istrsko-hrvatskih županov“. C. kr. deželno predsedstvo kranjsko je z odlokom št. 5105/pr. z dne 20. oktobra l. l. odobrilo pravila za to zvezo, ki se je tako po mnogih ovirah osnovala. A kakor vse

na Kranjskem, tako je tudi ta zveza zadela ob kranjski prepir in nekdo nasprotnikov te zveze maha v „Slovincu“ po nji, da je groza. Prebirali in prebirali smo članek, ki klenka zadnjo pesem tej zvezi in našli nismo nič drugega, nego da ta zveza zato, ker ji je kumoval ljubljanski župan, mora pod nič. Stvarnih razlogov ni. Osebna napadanja in zasramovanja moža, ki je kot ljubljanski župan v teku teh dveh dob, kar županuje, za mesto storil gotovo toliko, kakor župani v 50 letih poprej niso storili, še nikakor niso dokaz, da možje-župani na shodu dne 17. avgusta 1898, niso vedeli kaj sklepajo in kaj hočejo.

Veseli smo se te zveze, ker smo mnjenja, da bi bila to edina korporacija, ki bi po pravih reprezentantih na osrednjo vlado imela kak vpliv, ker delegacija slovenskih državnih poslancev se popolnoma prezira in ignorira; nobeden minister se niti na interpelacije, še manj na resolucije stavi po poslancih, kaj ozira in največkrat prej vrže v koš in niti odgovarja ne. Kako je to prišlo, nam je dobro znano, zato pa želimo, da bi vsaj pri zvezi županov to izostalo.

Obmejni Slovenci želeli so si te zveze in zato bomo v edni prihodnjih številkih stvarno dokazali, kakega pomena je ta zveza za slovenski narod, posebno za nas obmejne Slovence.

Druge slovenske novice.

(Častnim občanom) si je izvolila občina Vrhpolje pri Vipavi državnega poslanca gosp. dr. Andreja Ferjančiča in vipavskega župana gosp. Antona Hrovatina.

(Samoslovenske ulične napise v Ljubljani) je ministerstvo za notranje zadeve prepovedalo, ter ukazalo, da se morajo samoslovenski napisi nadomestiti z dvojezičnimi. Sedaj pa pridemo Slovenci v Celju, Mariboru, Ptujju itd. ter nevstrašeno zahtevamo, da se odstranijo tudi v teh mestih samonemški ulični napisi, kajti Slovenci tvorimo v teh mestih mnogo večje število prebivalstva, kakor pa Nemci v Ljubljani. Ako ni ministerstvo naravnost Slovincem krivično in sovražno, mora logično našo zahtevo upoštevati. Okrajni zastopi, društva in korporacije, na delo brez odlašanja za dvojezične ulične napise!

(Za gradbo električne železnice v Ljubljani) je dobila dovoljenje tvrdka Siemens in Halske.

(Požar) V Zaborštu pri Kamniku je zgorela dne 22. t. m. hiša Marije Iglčar.

(Občinske volitve v Trzinu) so izpadle za Slovence še dokaj ugodno. Izvoljenih je sedem Slovencev in osem Nemcev, oziroma imajo trije Nemci že virilne glasove. Začetek je storjen, akoravno še imajo za sedaj Nemci večino v občinskem odboru.

(Nagla smrt) Na postaji v Litiji je umrl dne 26. t. m. pivovarnar in veleposestnik Engelbert Eibensteiner iz Judenburga. Peljati se je hotel v kopališče v Mali Lušini.

(Pri obnem zboru slov. bralnega društva v Radečah), ki se je vršil dne 21. prosinca t. l. bili so izvoljeni sledeči gg.: dr. Alojzij Homan, predsednikom; odbornikom pa in sicer Karl Pleiweis podpredsednikom; Vendelin Küssel, blagajnikom; Ignacij Klopčič, tajnikom; Rudolf Binter, knjižničarjem; Ivan Levec in Konrad Rozman, odbornikom; namestnikom pa Viljem Brunschmid in Jakob Slapar.

(Umrli je) v Gor. Logatcu dne 27. t. m. nadučitelj g. Ivan Kernc. Bil je vzgleden učitelj in dober narodnjak. Lahka mu zemlja!

(65letnico mašništva) obhaja letos mil. g. Lovro Sarajnik, prošt v Tinjah na Koroškem. Jubilant je navdušen narodnjak ter zdrav in čil na duhu in telesu. Bog ga ohrani!

(Za občinske volitve v Trstu), ki so ob enem tudi volitve v deželni zbor, že dela vse priprave politično društvo „Edinost“. Take previdnosti bi trebalo povsod, kjer se imamo Slovenci boriti z močnim in navihanim nasprotnikom!

(Primorski Italijani — proti enakopravnosti) Tržaško društvo progresovcev je na svojem shodu dne 25. t. m. sklenilo zavzeti določno stališče proti jezikovnemu zakonu za obrambo narodnih manjšin, ker je zvedelo, da se bo o tem sklepalo na spravnih konferenci na Dunaju. In

vendar so po številu in naravnem zakonu Italijani v — manjšini.

(Gorica.) Pri dopolnilni volitvi za državni zbor prišlo je med grofom Coronini-jem in dr. Staničem do ožje volitve. Dr. Stanič je dobil 126, Coronini 114 in dr. Tonkli 34 glasov.

(Udom goriškega deželnega šolskega sveta) je imenoval cesar prošta Andreja Jordana, kanonika Franca Sedeja, realičnega ravnatelja Schreiberja ter gimnazijskega ravnatelja Grossa.

(Redka obletnica županovanja.) V Prostranem v Dalmaciji županuje Niko Bibič že — 60 let svoji občini. Mož je 88 let star.

(Šolstvo v Istri) Žalostna statistika poroča iz Istre, da je v tej pokrajini 20.000 hrvaških in slovenskih otrok brez šolskega pouka. Ali je potemtakem Italijanom težko se ponašati napram Slovanom s svojo — kulturo!

Politični pregled.

(Državni zbor.) se skliče dne 12. februarja, toda le na kratko zasedanje.

(Poroka nadvojvodinje-vdove Štefanije) z ogrskim grofom Lonya-jem se bo vršila meseca sušca t. l.

(Tretja škofija na Spodnjem Avstrijskem) se ustanovi v Dunajskem Novem mestu.

(Veteranska društva na Češkem) so se začela prostovoljno razpuščati, ker je bilo več udov kaznovanih, ker so se kot rezervniki pri kontrolnih šnodih češko oglašali.

(Mažarščina na Hrvaškem.) Ogrski trgovinski minister je dovolil zgradbo železnice od Zagreba do Samobora, toda le pod pogojem, da bo uradni jezik na tej železnici izključno — mažarski. Kako se to strinja s hrvaško nagodbo?

(V Bosni in Hercegovini) se Slovani lepo razvijajo v kulturi, dasi jim vlada ne gre posebno na roko. Kar se tiče ljudskega šolstva je vlada naravnost zanikerna. Kraj Bekija v Hercegovini šteje 15.000 prebivalcev, a nima niti edne šole. Prebivalci vasi Drinovci kupili so iz lastnega nagona po naobrazbi zemljišča ter postavili šolo, sedaj pa prosijo vlado, naj jim pošlje vsaj učitelja.

(Umrli je) v Draždanih vojvodinja Šlezvik-Holštajnska, mati nemške cesarice.

(Pomnožena pruska mornarica) bo stala 4936 in pol milijona mark. Ta neznansko velika vsota se mora pokriti v 16 letih.

(Grška armada pod pruskim vrhovnim peveljnikom.) Med Atenami in Berlinom se vršijo pogajanja za prepustitev nemškega višjega častnika, kateri bo vodil grški generalni štab.

(Turški sultan) pride letos z večjim spremstvom na pariško razstavo ter bo pri tej priliki vrnil nemškemu cesarju predlanski obisk.

(Prememba v kitajski vladi.) 9letni princ Pu-Chun je zasedel cesarski prestol v Kini. Dosedanji cesar Kusang Tsie se je po kitajskih poročilih vladi odpovedal ter bil že drugi dan po odpovedi mrtev. Kitajci samo na jasnem še niso, ali se je umoril sam, ali so storili drugi to „uslugo“ teti vladarici.

(Vojna v Afriki.) Prorokovanje o veliki angleški zgubi se je sedaj deloma uresničilo. Angleški general Warren, kateri je prodiral od reke Tugele proti zasedenemu mestu Ladysmith je imel prekoračiti hrib Spionkop, katerega so Buri zasedli. Hrib obstoji iz več vrhuncov, in ko je Warren ednega teh se polastil, začeli so Buri iz najvišjega vrha z vso močjo streljati na angleško armado. Angleži imajo 800 mrtvih ter 1500 ranjenih, izgubili pa so tudi 17 topov. V Londonu je vladala nepopisna razburjenost, ko je prišlo kratko poročilo generala Bullerja, da je izguba na angleški strani ogromna. General Woodgate je vsled dobljenih ran umrl. Buri so zasedli vse prehode čez oranjsko mejo. Železniške mostove in prodore lahko vsaki čas Angležem pred nosom porušijo. Angleži niso mogli zdržati tako drago odkupljenega Spionkopa, temveč so se umaknili nazaj. Vseh žrtev angleške armade štejejo do sedaj v tej nesrečni vojski okoli 10.000, vkljub temu pa noče angleško ljudstvo doma ničesar slišati o miru, temveč zahteva, naj se vojna pomnoži in nadaljuje.

Naznanilo.

Slavnemu občinstvu in p. n. trgovcem vljudno naznanjam, da sem ustanovil in otvoril čisto na novo veliko tvorniško podjetje pod firmo

I. slovenska mehanično-avtomatična tvornica tkanin in pletenin

Dragotin Hribar

Ljubljana Tržaška cesta šte. 57 Ljubljana

Ta tvornica opremljena je z najnovejšimi stroji na roko in gonilno električno silo, tako, da mi je moč že letos izdelati najmanj 15.000 do 20.000 tucatov vsakojakih nogavic od priprostih do najfinejših za gospe in gospode, otroke itd.

Izdelujem pa tudi vse druge izdelke iz volne in bombaževine in sicer: jopiče, obleke za otroke, rute za na glavo in za ogrinjati, rokavice, ščuke, telovnike za gospode kakor tudi vse potrebščine za gospode bicikliste.

Tvornica postavljena je na stališče, da lahko konkurira z vsemi češkimi kakor tudi saksonskimi tvornicami bodi glede izdelka kakor tudi cene.

Priporočam se gospodom trgovcem za obila naročila in zagotavljam, da bodo postreženi v vsakem oziru najpoštenje.

Dragotin Hribar.

NB. Gospode trgovce prosim, da pri letošnjem naročevanju jemljejo ozir na gorenje obvestilo in ker potovalec z vzorci ne more biti hkrati povsod, počakajo, da jih obišče. Ako kdo želi kak poseben vzorec, prosi se, da ga vpošlje, napravi se takoj protivzorec s ceno; naročiti pa se mora najmanj 10 tucatov.

Loterijske številke.

Trst 27. januarja 1900: 25, 79, 64, 14, 9.
Linc 62, 63, 19, 22, 84.

Vabilo

25. redni občni zbor

„Gornje-savinjske posojilnice v Mozirju“
dne 12. februarja t. l. ob 9 uri predpoldan
v uradni pisarni.

DNEVNI RED:

1. Prečitane in odobrenje 24. občnega zbora dne 30. januarja 1899.
2. Poročilo načelnikstva o delovanju in poslovanju iste v teku končanih 25 let.
3. Poročilo nadzornikstva in njega navziti po vporabi preostanka.

(32) 3-3 Dopršeni šestošolec

sprejme se kot praktikant v lekarni
A. Šustersiča v Krškem.

Išče se gostilna

ozir. **branjarija**
v najem ali na račun.

Ista naj bi bila v Celju ali v okolici. Prevzame se s 1. marcem 1900.
Ponudbe je pošiljati upravnistvu „Domovine“ pod št. 19.

Hiša na prodaj.

V živahni ulici v Ptujju je p. odati hiša z mesarsko obrtjo in z dvema njiavama. Plačilni pogoji zelo ugodni. — Vprašati je pri

(36) 3-3

Franz Winkler, Ptuj.

Špecerijska trgovina

v mestu z 2000 prebivalstvom ter lepim prometom, se radi družinskih razmer ugodno odda. — Kje pove iz prijaznosti upravnistvo (14) „Domovine“.

Prodajalko

s primerno izobrazbo, smožno obeh deželnih jezikov, lepega obnašanja, poštenih staršev in zadostne starosti, sprejme v svojo prodajalnicu z mešanim blagom pod (45) 3-2 zelo ugodnimi pogoji takoj

„Kmetijsko društvo“ na Rečici pri Savinji

Učenca

kateri ima dobro šolsko spričevalo, sprejemem takoj v uk

(47) 1

Franc Lapan
krojač v Št. Pavlu pri Preboldu.

GORNJA RADGONA

Dr. Lev Kreft

(40) 3-3 zdravnik

Gornji Gries hiš. šte. 9.

ZABUKOVŠKI PREMOG

na kose, per 100 kg 75 kr. (1 K 50 h)
srednje vrste premog, p. 100 kg 65 „ (1 „ 30 „)
apno na kose, per 100 kg 70 „ (1 „ 40 „)

Vse poštnine prosto od Zabukovcev.

(28) 6-3

L. Mašek & Comp.

Premogokop in žganje apna
v Zabukovcih, p. Petrovče pri Celju

Gostilna na račun

se odda pod jako ugodnimi pogoji v celjski okolici. Vse natančneje se izve v Gosposki ulici št. 23.
(25) 3-3

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Mlin

(33) 3-2
s dvema paroma koles in tremi stopami na dohr vodi, katere ne zmanjša, se prodaja za ceno 2500 gld. Vse v dobrem stanju. Več pove

Anton Ojsteršek
Št. Lovrene št. 45
pošta Štore, Štajarsko.

Akademični slikar

se priporoča častiti duhovščini in knižarjem za izdelovanje različnih cerkvenih slik in portretov kakor tudi na steno (fresko) ali pa tempera-slikarje.

**** Naročbe naj se blagovolijo adresirati ****

(38) 3-3

Peter Marković

Dunaj, XVI, Gaullachergasse 33.